

На сучасному етапі спостерігається звернення до зелених практик у багатьох закладах ресторанних господарств та використання екологічних методів ведення ресторанної діяльності, що пояснюється безпосереднім впливом на збільшення кількості відвідувачів. Фокусування на екологічній складовій, інтегрування та/або посилення екологічних практик у сучасних ресторанах мотивує відвідувачів користуватися саме їх послугами.

Список використаних джерел:

1. About. Green Restaurant Association. URL: <https://www.dinegreen.com/about>
2. EunHa J., SooCheong J. Effects of Restaurant Green Practices: Which practices are important and effective? Caesars Hospitality Research Summit (June 8, 2010). Paper 13. <http://digitalscholarship.unlv.edu/hhrc/2010/june2010/13>
3. Johnson M.R. *Environmental sustainability within the restaurant industry*. 2010. URL: <http://courses.cit.cornell.edu>.
4. Ryan B. Green consumers: A Growing Market for Many Local Businesses. 2006. URL: <http://www.uwex.edu/CES/cced/downtowns/lbt/lets/LTB 1106.pdf>

Крупа Ю.О.

аспірант,

Київський національний університет культури і мистецтв

ФЕСТИВАЛІ АВТОРСЬКОЇ ПІСНІ КИЇВЩИНИ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ

До питання аналізу авторської пісні (далі в тексті скорочення *а.п.*) звертались досить небагато дослідників. Здебільшого, в наукових роботах авторська пісня постає як складова предмету дослідження і висвітлюється як складова аналізу жанру міського романсу, шансону, популярної музики, тощо. Такий погляд на авторську пісню зустрічаємо в роботах: О. Шевченко, Т. Рябухи, О. Мозгової, В. Фрумкіна, В. Солдатова, О. Іванова. Більш конкретно проблему авторської пісні висвітлює О. Різник, його дисертація «Сучасна авторська пісня і її тенденції розвитку в Україні» (17.00.03–Музичне мистецтво, Київ, 1992 р.) наразі постає плідним підґрунтям для подальших наукових розвідок проблем та перспектив *а. п.* як автономного жанру. Заслуговує уваги робота упорядкована П. Картавим «Сучасна українська авторська пісня (статті про витoki жанру, авторів-ветеранів, поради молодим і долю В. Івасюка)», де автор торкається питання фестивалів авторської пісні в Україні. Так, окреслена теоретична база не вирішує питання аналізу фестивалів авторської пісні, зокрема Київщини, проте постає підґрунтям для наукової розробки проблеми.

Оскільки Київ історично вважається одним з культурних осередків України, різножанрове концертне та фестивальне життя міста є активним та насиченим. Не є виключенням і фестивалі авторської пісні. Наразі в Україні спостерігається певний занепад жанру та втрата слухацької цікавості до акустичної авторської пісні, що на нашу думку зумовлено комерціалізацією мистецтва, технічним

прогресом, зокрема, в сфері шоу-бізнесу, тяжінням більшості аудиторії до музики, котра не обтяжена складними мелодичними та гармонічними фігураціями та літературним текстом, котрий спонукає до мислення, аналізу та пошуку підтекстів [3]. Таку негативну тенденцію можна пояснити, з одного боку погіршенням загального культурного рівня молоді, а з іншого наявністю ряду індивідуальних соціальних, матеріальних проблем, котрі суттєво нівелюють тяжіння до мистецтва, котре потребує моральних та розумових енергетичних зусиль. Сучасний слухач переважно шукає в музиці відпочинок від проблем буденності.

Попри зазначені негативні тенденції, залишається пласт виконавців та прихильників акустичної авторської пісні. Одним із засобів популяризації та поширення а. п., є фестивалі акустичної авторської пісні. Так, первинним завданням подібних фестивалів є збереження а.п. в її первозданному вигляді, де автор-виконавець, акомпануючи собі на гітарі спілкується з аудиторією без додаткового забарвлення як сценічного, так і виконавського.

Наразі, систематично в Києві та області відбуваються наступні фестивалі: Міський фестиваль-конкурс авторської пісні та співаної поезії молодих авторів і виконавців «Творчість юних, український контент», стабільну концертно-фестивальну діяльність веде клуб авторської пісні «Дім», зокрема фестиваль «Лісова фієста» проводиться під егідою клубу, в рамках діяльності клубу авторської пісні «Арсенал» проводиться фестиваль авторської пісні «Жуков острів» пам'яті Довлета Келова. Показовим є фестиваль авторської пісні «Віршень», котрий має на меті популяризацію української поезії, авторської пісні та небанальної музики, пропагує творчу допомогу молодим талановитим авторам, зокрема і в жанрі авторської пісні. Заслугує уваги «Театр бардівської пісні на Подолі», під керівництвом О. Лисенко. В рамках діяльності театру систематично проводяться концертні заходи та фестивалі авторської пісні.

Аналіз фестивальної (концертно-фестивальної) діяльності Києва та області в напрямі акустичної авторської пісні дозволяє виявити ряд тенденцій. Фестивалі авторської пісні попри ряд проблем продовжують існувати, мають стабільний склад учасників, котрі культивують та поширюють класичні традиції акустичної авторської пісні. Фестивалі в незначній мірі привертають увагу молодих авторів-виконавців. Проте жанр авторської пісні можна охарактеризувати як той, що перебуває у стані шляху до занепаду, що зумовлено відсутністю державної підтримки, фінансування, офіційних конкурсів та фестивалів. Так, на інформаційних ресурсах клубів (фестивалів) авторської пісні можливо зустріти прохання про залучення спонсорської, волонтерської допомоги, що підтверджує потребу державної підтримки для збереження жанру.

Авторська пісня виникла з протесту пустій естрадній розважальній музиці і досі являє собою особливий культурний феномен та засіб впливу та виховання слухацької аудиторії [1]. Так, П. Картавий визначає три періоди піднесення фестивалів сучасної а. п.: 1989-1993, 1995-2003, 2006-2008 роки, коли

українська пісня виходила на сцени багатьох міст, а в суспільно-несприятливі періоди переходила в камерний режим звучання [2, с. 17].

Наразі, між авторами-виконавцями та суспільством утворився вакуум. Суспільство слабке і здебільшого, не може, або не бажає розуміти специфіку та розгалужену образність авторської пісні [2]. Так, на нашу думку, увага до відродження фестивального руху а.п., залучення державної підтримки, належна увага до жанру в засобах масової інформації, зокрема, в контексті фестивального руху, є не лише глобальним фактором залучення та виховання певних прошарків соціуму, але і фактором елементарного збереження та розвитку автономності акустичної авторської пісні.

Список використаних джерел:

1. Калиниченко А. Авторська пісня // Українська музична енциклопедія. – Т. 1. – С. 27-28.
2. Картавий П. Сучасна українська авторська пісня : статті по витоки жанру, авторів-ветеранів, фестивалі, поради молодим і долю Володимира Івасюка / П.В. Картавий. – Суми : МакДен, 2009. – 76 с.
3. Різник О. Сучасна авторська пісня і тенденції її розвитку в Україні.: автореф. дис. ... канд. мист-ва. – К., 1992.